தண்டனையைவிஞ்சும்மன்னிப்பு...!

திரைப்படங்களில்வன்முறைக்காட்சிகள்அமைப்பதுஎன்பதுகுறித்தவிவாதம்எழுகின்றபோது, பாலாவின்படங்களைமுன்னிறுத்துவதுஅவசியமாகிறது. சித்தரவதை, பாலியல்வன்புணர்வுஎனமனிதன்மனிதனுக்குஎதிராகநடத்துகின்றவன்முறைக்காட்சிகளுக்குஜீவாதாரமாகஇருப்பதுஇயல்புவாழ்க்கையில்நடத்தப்படுகின்றமேற்குறிப்பிட்டதுபோன்றவன்முறைகளின்பலவடிங்கள்தாம்.

அத்தோடுவன்முறைநிகழ்த்துப்படுவதில்அழகியல்தோய்ந்ததன்னுடையகொடூரசிந்தனையைநேர்த்தியுடன்காட்சிப்படுத்துவதில்பாலாபோன்றவர்கள்முன்வரிசையில்வந்துநிற்கிறார்கள். இந்தியாபோன்றஜனநாயமரபும்மாண்பும்ஒன்றுக்கொன்றுபின்னப்பட்டதன்உச்சியில்மலர்ந்திருக்கின்றதமிழகத்தில்உருவாக்கப்படுகின்றபாலாவின்படங்களில்வலிந்துதிணிக்கப்படுகின்றஇத்தகையவன்முறைக்காட்சிகளின்மூலம்எங்கேஇருக்கிறதுஎன்பதற்கும்,அதிகாரத்தின்ஒலியைஅரசியல்ராணுவரீதியாகதன்னுடையவிரல்சொடுக்கில்வைத்திருக்கின்றகொடுங்கோலர்கள்நிகழ்த்துகின்றவன்முறைகளின்நிஜப்பின்னணிக்குமானவித்தியாசத்தைபாலாநம்மைஎளிதாகக்கடந்துபோகப்பணிப்பதுதான்பரிதாபத்திற்குரியநகைமுரண்.

தாரைதப்பட்டைபார்த்தகையோடு Roman Polanski ரோமான்போலான்ஸ்கிஇயக்கி 1994 வெளியானஆங்கிலப்படமான ***Death and the Maiden*** “டெத்அன்டுதிமெய்டன்” பார்க்கும்வாய்ப்புஅமைந்ததுதற்செயல்நிகழ்வாகக்கருதமுடியவில்லை. பாவ்லோபசோலினிஇயக்கிய *Salò, or the 120 Days of Sodom* என்றபடம்ஏற்படுத்தியதாக்கம்மற்றும்அதன்அடிநாதம்ஒருவகையென்றால், டெத்அண்டுதிமெய்டன்படத்தில்வைக்கப்படுகின்றதர்க்கநியாயங்கள்வேறு. 1955களில்கொடங்கிஇன்றுவரைபடங்களைஇயக்கிவரும்ரோமன்போலன்ஸ்கி 2011ல் அவர்இயக்கிய**கார்னேஜ்*Carnage***என்றபடத்தின்மூலமாகத்தான்நான்அவரைவாசிக்கத்தொடங்கினேன். இரண்டுசிறுவர்கள்மற்றும்அவர்களின்தாய்தந்தையர்கள்எனஆறுபேரைமட்டுமேவைத்து, ஒருவீட்டின்நான்குசுவர்களுக்குள்ஓவியமாக்கப்பட்டமாபெரும்வாழ்க்கைச்சித்திரம்தான் “கார்னேஜ்”. ஆக, படத்தின்திரைக்கதைக்கும், வசனங்களுக்கும்எங்கஅளவிலானஅழுத்தத்தையும்ஆழத்தையும்உட்செலுத்தியிருக்கிறார்என்பதைஅவரின்படங்கள்நமக்குவிளக்கிச்செல்கின்றன.

அந்தவகையில்நேர்த்தியின்நேர்தியாகஉருவாக்கியிருக்கின்றதிடெத்அன்டுதிமெய்டன்படமானது, கடுமையானஅரசியல்பின்னணியைச்சொல்கின்றவகையிலானபடம். படத்தில்மொத்தக்கதாபாத்திரங்கள்மூன்றேமூன்று. ஒருவழக்கறிஞர், அவரின்மனைவிமற்றும்ஒருமருத்துவர். அந்தமருத்துவர்ராணுவசித்திரவதைமுகாம்களில்சித்திரவதைசெய்யப்பட்டுக்கிடப்பவர்களுக்குசிகிச்சைஅளிப்பவராகமுன்புபணியாற்றியவர். சித்திரவதைமுகாமிற்கேமருத்துவரல்லவா....? எனவேஅவர்அந்தப்பகுதியின்அடக்கஇயலாதஅதிகாரச்சுவையைநித்தமும்சுவாசித்துவந்ததால், மற்றவரைசித்திரவதைசெய்வதால்தனக்குஉண்டாகின்றசுகத்தைஉணரஆசைப்பட்டுகாரியத்திலஇறங்கியவர்என்பதுஅவரின்கூடுதல்தகுதி. ராணுவஆட்சிவீழ்த்தப்பட்டவுடன்மலர்கின்றஆட்சியில்அதேமருத்துவர்மக்களுக்கானசேவைபுரிபவராகசமூகஅந்தஸ்துமிக்கமதிப்புமிக்கவராகஅறியப்படுகிறார். மனிதஉரிமைக்கமிஷனுக்குபொறுப்பாளராகப்போகவிருக்கின்றபடத்தில்வருகின்றவழக்கறிஞருக்கும்இந்தமருத்துவருக்கும்அறிமுகம்ஏற்பட்டுஅதுநட்பாவதால், மருத்துவர்அடிக்கடிவழக்குறைஞர்வீட்டுக்குவருகிறார். மருக்துவரைப்பார்க்கும்போதெல்லாம்வழக்கறிஞரின்மனைவிக்குஇனம்புரியாதபயம், பதற்றம், மரணபயம், நடுக்கம்எனத்தொற்றிக்கொள்கிறது.

ஒருமுறைவழக்கறிஞர்மருத்துவருடன்சேர்ந்துதன்னுடையவீட்டில்மதுபோதையில்மயங்கிக்கிடக்க, வழக்கறிஞரின்மனைவி, மருத்துவரின்காரைஎடுத்துக்கொண்டுவெளியில்சென்றுவிடுகிறாள். ஏதோஉந்துதலில்அக்காரைச்சோதனையிட, அங்கேஒருதடயம்சிக்குகிறது. ராணுவசித்திரவதைமுகாமில்இந்தமருத்துவன்தான்தன்னை 14 முறைபாலியல்வல்லுறவுக்குஆட்படுத்தியவன்என்பதைதனக்குத்தானேஉறுதிசெய்துகொள்கிறாள். அந்தக்காரைமலையுச்சியிலிருந்துதள்ளிவிட்டுவிட்டுவீட்டுக்குவருகிறாள். மருத்துவரைகட்டிவைத்துக்கொல்வதுஎன்றுமுடிவுசெய்துகாரியத்தில்இறங்குகிறாள். கணவனானவழக்கறிஞர்அவளைநம்பமறுத்துதடுக்கிறான்.

அதற்கேற்றாற்போலசாட்சியங்களும்மருத்துவருக்குசாதகமாகவேதான்இருக்கிறது. ஆனாலும்அந்தப்பெண்மதிமயங்குதில்லை, மனம்விடுவதில்லை, தற்போதுஅவனைக்கொல்வதிலிருந்துமனம்மாற்றி, என்னை 14 முறைவல்லுறவுசெய்தாய்என்பதற்கானவாக்குமூலத்தைக்கொடுக்கச்சொல்லிவற்புறுத்துகிறாள். மருத்துவனோஅதுநானேஅல்லஎன்றுபிடிவாதமாய்மறுக்கின்றான்.

கடவுளைவிடப்பெரியசாட்சிக்காரன்வந்தாலும்நான்நம்பமாட்டேன்என்கின்றமூர்க்கத்தோடுஅவளதுஉறுதிப்பாடுநிற்கிறது. “என்னைசித்திரவதைசெய்ததுநீதான், உன்னைஇனிநான்கொல்லப்போவதுஉறுதி” எனதுப்பாக்கியைசொடுக்கத்தயாராகிறாள். ஆக, நாம்சாகப்போவதைஇனிதடுக்கமுடியாதுஎன்றகையறுநிலையில், மனம்திறந்து“**உன்னை** *14* **முறைவல்லுறவுசெய்தேன், என்னுடையஜிப்பைக்கழற்றி, உன்ஜீன்ஸ்பேண்ட்டைக்கழற்றிஉன்மீதுஅமர்ந்துஅதைச்செய்தேன். எனக்குஅதில்அளப்பரியமகிழ்ச்சிகிடைத்தது, குறுகியகாலமேஅதுதொடர்ந்ததுதான்அப்போதையஎன்னுடையகவலையாகஇருந்தது, இருப்பினும்அதைச்செய்வதற்கானஅதிகாரம்எனக்கிருந்ததுபற்றிநான்இருமாப்படைந்தேன்என்பதைமறுப்பதற்கில்லை”***என்றதொனியில்பேசுகின்றான்மருத்துவன்.கடும்ஆவேசத்தில்அவனைக்கொல்லத்துணிந்திருந்தஅவள், அந்தவாக்குமூலத்திற்குப்பின்தொய்வடைகிறாள். அவனைக்கொல்லமுடியாதுஎன்றுசொல்லிவிட்டுஅப்பகுதியிலிருந்துநகர்கிறாள், வழக்கறிஞன்பின்தொடர்கிறான். இசைப்பீதியுடன்கடைசிக்காட்சிஅமைகிறது.*

சித்திரவதைக்குபட்டவள்தன்பிரச்சனையைத்தனக்குள்அமுக்கிக்கொண்டுகுமுறுக்கொண்டிருப்பதுதொடரும்போது, அதைச்செய்துமுடித்தவனானஅந்தஅற்ப“**அம்பை**”*அவள்கண்டுவிட்டநிலையில், அவளடைகின்றபீதியும்நடுக்கமும், கோபமும்உச்சமடைகின்றபோதுபழியுணர்ச்சிமங்கத்தொடங்குவதன்அதிசயம்குறித்தவிவாதிக்கச்சொல்கிறார்இயக்குனர்போலன்ஸ்கி. மனிதஇயல்பின்பிடிமானம்ஒவ்வொருவருக்கும்எங்கிருந்துதொடங்குகிறதுபார்த்தீர்களாஎன்றகெள்வியை, அந்தப்பெண்அந்தமருத்துவரைஅப்படியேவிட்டுவிட்டுச்செல்வதன்மூலமாகவைக்கிறார்இயக்குனர்.*

நான்இப்போதுமீண்டும்தாரைதப்பட்டைக்குவருகிறேன். சூராவளியைச்சித்திரவதைசெய்தவனைப்பழிதீர்க்கப்பயணப்படும்அவனுடையமாமா, அவனைமரஇடுக்கில்வைத்துகொல்வதற்காககல்லைத்தூக்கிவைத்துக்கொண்டு “எங்கேடாஅவள்” என்றுகர்ஜிக்கின்றான். அந்தஇடத்தில்தனக்குமரணம்உறுதியென்றுஉணரும்சித்திரவதையாளனோ, இரத்தம்படிந்தஉதட்டிலிருந்துகாரிதுப்புவதுபோலஉமிழ்கிறான்.

நாம்மன்னித்துவிடுவோம்பாலாவை.